

naroda pokojniku dolg, zakaj Cigler je vreden takega spomenika, iz knjižice same se o tem pričujemo.

Iz knjige povzemamo, da se je rodil Cigler (Ceglar) dne 7. majnika l. 1792. v Udmatu pri Ljubljani. Jeseni l. 1804. je stopil v latinske šole in l. 1814. dovršil že bogoslovje. V mašnika ga posvetil dne 9. aprila l. 1815.; kapelanoval je v Kolovratu, Dobu, Škocijanu p. D., pri svetem Petru v Ljubljani, upravljal Toplice na D., dušno pastirstvo na ljublj. Gradu, dokler ni dobil leta 1832. župnije višnjegorske. Umrl je tu 11. aprila l. 1869. Izmed njegovih spisov navajamo po knjižici le: »Sreča v Nesreči, ali popisvanje čudne zgodbe dveh dvojčikov«. (L. 1836.) »Deteljica ali življenje treh kranjskih bratov francoskih soldatov.« (L. 1863.) Njegova »Kortonica« je tudi znana, a manj vredna od prejšnjih, ker ni izvirna.

Pisatelj se je opiral na tiskane vire, na znanje in poznavanje pokojnikov. Takó je delce popolno, kolikor treba za tak življenjepis. Ozira se na vse strani in nam slika moža takega, kakoršen je bil. Oblika je jasna, knjiga je sestavljena po lahkem redu, torej je tudi pregledna. Jezik je pravilen; pisatelj se je trudil za pisavo, ki je na vrhuncu sedanjega znanstva, pa ne da bi jo bil preveč natezal.

Ko bi nam dopuščal prostor, pisali bi še marsikaj o Ciglerju. Upamo pa, da pride v našem listu prej ali slej zopet na vrsto.

Omenjamo še, da je gospod L. Grilc prav vkusno zrisal tri slike za knjigo.

»**Povesti**« slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo. Zbral in uredil Andrej Kalan, urednik »Domoljuba«. Ponatis iz »Domoljuba«. III. zvezek. Cena 20 kr. Založba tisk. društva. Tisk »Katol. Tiskarne«. Dobiva se v Katol. Bukvarni. 8°. Str. 107. — Ta zvezek podaja 15 malih povestij in slik, ki so vse blažilne, poučne in zanimive. Priporočamo jih prav toplo prijateljem knjige.

Dr. Fr. L.

»**Svitoslav**«. Povest za slovensko ljudstvo. Spisal Vonomir-Križan. Novo Mesto 1892. Tiskal J. Krajec. Narodne biblioteke 40. snopič. Cena 15 kr. — To povest moramo prištevati med povesti druge vrste. Dejanje je res zapleteno, pa bolj posiljeno, nego naravno. Bodisi posneta po tujih virih, ali ne, slovenska obleka ji ne pristuje dobro. Preprostim čitateljem utegne ugajati, ker je zlog lahak in jezik domač, a misleči bralec ima mnogo pomislekov proti razvoju. Namen pisatelju je bil menda dober, namreč zabavati in učiti, a ni zadel prave strune. Več tehničnih nedostatkov in slovniških pogrškov se nahaja v knjižici; tako n. pr. je ribičeva hči v začetku povesti stara 20 let, na koncu pa 18 let (str. 5 in 41). Po naši sodbi tako berilo ne prija Slovencem.

Dr. I. Janežič.

RUSKO SLOVSTVO.

(Priobčil V. Bučar.)

A. Titov: »**Sibir v XII. vjeku**«. — Dva moža, Titov in Judin sta sklenila — jeden zbrati, drugi izdati najstarejše vire in podatke o Sibiriji. Tako je postala imenovana knjiga, katera obsega najstarejša poročila, počenši od starega

novgorodskega popisa iz XV. stoletja, in završuje z latinskim člankom iz XVII. st. — o katerem se je zadnjih let toliko govorilo, da ga je napisal znani Križanič. Med temi spomeniki se nabajajo nekateri »raspiski«, t. j. posebni tolmači k starim kartam Sibirije in drugi članki podobne vsebine, do sedaj največ še ne izdani. Teh kart (zemljevidov) se je ohranila do sedaj jedina Godunova iz časov Alekseja Mihajloviča, — a to v kopiji, napravljeni od nekega člana švedskega poslaništva. V knjigi Titova in Judina je narejena karta po švedski kopiji, katera se hrani v štokholmski biblioteki. Celo delo je prispevek k sibirski zgodovini v srednjem veku in bode gotovo veliko pripomoglo k poznavanju onih časov.

V. P. Želihovskaja: »**Kak já bilà malenkej — iz vospominanij rannjago dětstva**«. — V tem jako prikupljivem delu nam podaje znana pisateljica v prelepem literarnem jeziku prizore iz prijetnih in hudih časov svoje mladosti. Opisovanje prve zime, katere se spominja mala Veročka, prvega božičnega drevesca in novega leta — je prekrasno in polno duševnih opazk, katere veliko pripomorejo v duševni razvoj nedolžnih otrok.

V. Karcov, M. Mazaev: »**Opit (poskus) slovarja pseudonimov russkih pisatelej**«. — Pod tem napisom sta izdala K. in M. novo, potrebno in koristno delo za vse, kateri se zanimajo za rusko slovstvo. Doslej ni bilo v ruski književnosti o tej stvari popolnega dela; in tako ta poskus, kateri navaja do 4.000 tujih besedij, vsaj nekaj popolnjuje to praznino.

Konstantín Fofanov: »**Tèni i tajni**«. — Nova zbirka pesem K. M. Fofanova se bere prav prijetno; najbolj nam prija njegova samostojnost in doslednost, da se namreč lahko jasno zrcalijo iz tega dela pesnikovi glavni nazori in misli. Jedna pesem je posvečena L. N. Tolstemu, jedna A. A. Fetu. O njem pravi: da »i poka svjatim iskustvom raduetsja svèt, budet dorog néznim čuvstvám vdohnovenniji Fet.« Izmed drugih je jedna posvečena tudi A. N. Majkovu. Škoda le, da so te pesmi napojene s pesimizmom.

N. K. Mihajlovski: »**Literatura i žizn**«. — V tej knjigi je zbral pisatelj sestavke, napisane v zadnjih dveh letih v »Russkih Vedomostjah« in »Russkoj Misli«. Kot kritik je že dovolj poznan v ruskem slovstvu. Ni sicer umetniški kritik, vendar pa so ocene njegove velikega pomena. Izmed mladih pisateljev se ozira posebno na Čehova, Potapenka in Minskega. Važen je tudi sestavek: »Iz literaturnih vospominanij i tekuščej žizni«. Tukaj nas seznanja z brati Kuročkini, z nekim Nožinom itd.; največ pa piše o Šelgunovu, Ščedrinu in Nekrasovu.

A. M. Žemčurnikov: »**Stihotvorenija v dvuh tomah**«. — Malo je pisateljev, posebno pesnikov, kateri ne bi obelodanili svojih pesmij, kakor hitro je mogoče. Ž. je v tem izjema, ker je še le sedaj, v svojem 71. letu, izdal prvič svoje pesmi. Ta dva zvezka sta — rekel bi — vse njegovo slovstveno delovanje, nekaj račun njegove slovstvene delavnosti. K prvemu zvezku je pridejan pesnikov življenjepis, ki ga je opisal sam, in pa njegova slika. Tako spoznavamo njegovo življenje na tujem, kaj mu je koristilo